Cinsî Münâsebette Ters İlişki

Sitemizi ve yazılarımızı takip edenler hatırlayacaklardır. Mustafa İslamoğlu'nun bir çok hezeyanından sadece bir kaçına hiç değilse cevap verelim deyip altı hoca efendi her biri farklı görüşlerdeki yanlış görüşlerine reddiyeler yazmıştık. Kitaptan dolayı elhamdülillah çok teşekkürler aldık. Sanırım malum zatta biraz kendine çeki düzen verdi. (En azından ben öyle zannediyorum.)

Bu kitaptaki yazılardan bir taneside Fatih Kalender hocanın yazmış olduğu İslamoğlunun kadınlara arkadan yaklaşmayı normal bir içtihat meselesi diye sunarak bu çirkin işe bir nevi yeşil ışık yakmasıyla alakalı olan Cinsî Münâsebette Ters İlişki isimli makale idi. Geçen gün sitede ilgili yazıya gelen yorumları okurken vatandaşın birisinin İslamoğlun'dan daha koyu şekilde bu çirkin işe koyu yeşil ışık yaktığını gördüm ve derhal site yöneticisi arkadaşı arayarak, "Reddiye tarzındaki bu yorumu yayında bırakmanın objektiflikle bir alakası olmadığını, bunun resmen sapıklığa ve Peygamber Efendimiz'den gelen nice hadisleri yok saymaya ve önemsememeye teşvik ve bazı aslı olmayan yalanlarında hakikatmiş gibi gösterilmesi ve bu şekilde yayılması anlamına geleceği" ni söyleyerek yazıyı kaldırttım.

Daha sonra bu konuda bir risale yazıp bu ve bunun gibi şahıslara bir cevap vereyim diye düşündüm. Ancak işlerimin yoğunluğu sebebiyle bu fikrimden vazgeçip sadece bir makaleyle yetinmeyi uygun gördüm. Bu makalede o zatın yazısını bölüm bölüm nakledip gerekli cevabı her bölümün arkasına ekleyeceğim. Bunun yanı sıra bu konudaki hadisleri ve ulemanın bu konudaki düşüncelerini de kaynaklarıyla getireceğim. Muhatabımız iddia ettiği şeylerin bazılarına kaynak getirmemiş. Dolayısıyla iddialarının bazılarını kaynaklarda bulup gerekli cevapları onlara verdim. Diğer kısmını ise eğer iftira değilse ben bulamadım. Neyse ki bizim için çok önemli olan her şeyin yerini bulup gerekli cevabı verdim. Gelelim muhatabın yazısına ve bizim cevaplarımıza. Mavi renkli yazılar muhatabın.

> İslamoğlu'nun cevabını aynen aktarıyoruz demişsiniz ama bazı yerlerini kırpmayı da ihmal etmemişsiniz. Bari aynen aktarıyoruz lafzını kullanmayınız.

Yazı Fatih hocanın onun adına konuşmam doğru olmaz. Ancak nasıl çalıştığını bildiğim için şöyle cevap verebilirim. Tekrar ve konudan uzak yerleri almamış olabilir.

> Birde neden iki farklı mezhebin mensuplarını bir birine karşı kışkırtıyorsunuz anlamış değilim. Görüşünüzü ortaya koyarsınız okuyucu kendisi karar verir. Lütfen Vahdeti bozacak, insanları birbirine kinle bakmayı sağlayacak cümleleri sarf etmeyelim. Ortada bir mevzu varsa konu hakkında görüşünüzü ortaya koyarsınız okuyucuda alır veya reddeder.

Burada kastettiği Şii ve Sünni olanları birbirine düşürmek. Allah aşkına bir okuyun bu yazının neresinde iki mezhebin mensuplarını hedef alan bir şey var. Burada Fatih hocanın yaptığı ve diğer yazılarda bizim yaptığımız Şia'nın bu ve benzer içtihatlarının hadislere ve İslam'ın ruhuna uymadığını ispat etmeye çalışmaktır.

Sorarım size ey okuyucu, insan tabiatına aykırı, yüzlerce hadise aykırı, binlerce alimin içtihatlarına aykırı bir cinsi birleşmeyi caiz değil dedik diye mi biz ümmetin vahdetini bozuyoruz? Ne anlayış be! Peygamber Efendimiz ve sahabiden nakledilen yüzlerce haberi kenara iteceksin, böyle pis bir işi caiz göreceksin yine de sen ümmetin vahdetini bozmamış, biz hadis ve alimlerin dediklerine tabi olduk diye ümmetin vahdetini bozmuş olacağız ha? İnan ki bunu o ismi güzel adam bile demez !

> İslamoğlu’nun cevabını başka bir yorumunu da buraya aktarmak istiyorum. Umarım silinmez.

Silinmez silinmez korkma. Bu şekil cevaplarıyla tekrar geri gelir.

> 1- Evvela İslamoğlu kardeşimizin konuya genel anlamda yaklaşımını olumlu buluyor ve içtihadı bir konuyu velev bize aykırı gözükse bile birilerine saldırı ve hakaret vesile kılmayı en basit tabiriyle seviyesizlik olarak görüyoruz.

Aslında bu bölümü okuyunca acaba yazıyı yazan İslamoğlu mu diye düşünmedim değil. Ama yazının sonuna gelince muhatabımız kendisinin Şia mezhebine mensup biri olduğunu beyan edince fikrim biraz değişti, ama biraz.

Yani kendi inanç ve düşüncelerinize aykırı olan bir yazıya cevap verince seviyesizlik oluyor, haklarında ayetlerle medih yapılmış olan sahabilerden bazılarına bu pis işe cevaz veriyordu diye aslı olmayan bir nakli, ya hiç araştırmadan ya da art niyetle birazdan getireceğim gibi burada zikretmeniz seviyesizlik olmuyor ha! Vay be!

> 2- Bundan da daha vahim olan husus, bir kimsenin kendi mektebinde var olan benzer görüşlerle başkalarını suçlamasıdır. Bunu ya bilgisizliğinden yapar insan, ya da bildiği halde kasıtlı olarak garaz ve maraz sahibi olduğundan yapar.. Birincisi de kötü olmakla birlikte ikincisi daha vahim, hatta iğrenç bir durumdur. Rabbim hepimizi bu tür ahlaki bozukluklardan muhafaza buyursun.

Kendi mektebi dediği Sünni ekol.Yani biz Sünnilerden bazıları da bu işe cevaz veriyormuşuz. Kendisine itibar edilen hiçbir Sünni alim böyle bir fetva vermemiştir. İleride de hadislerden de anlaşılacağı üzere bizim pek bilgili muhatabımız arkadan yaklaşma caiz midir sorusuna bazı sahabilerin ve alimlerin evet cevabını, kadına dübür denilen pisliğin çıkış mahalli olan yerden yaklaşma diye anlamıştır. Halbuki biraz araştırsa ileride geleceği üzere arkadan yaklaşmadan maksadın arka pozisyonda önden yaklaşma anlamında kullanıldığını anlayacaktır. Bu ise bütün alimlere göre caizdir.

> 3- Sayın İslamoğlu’nun cevabına gelince müspet yanları bulunmakla birlikte eksik yanları ve bazı yanlış bilgiler de yok değildir.
>
> Müspet yanına gelince, benzer fetvaların Sünni camianın benimsediği kimseler (İkrime gibi) arasında da bulunduğunu vurgulamasıdır. Elbette Sayın İslamoğlu şunu bilmelidir ki bunu söyleyen sadece İkrime değil, hatta sahabe arsında da bunu benimseyenler vardır.
>
> Örneğin bazı Sünni kaynaklarda nakledildiği üzere, (Ömer b. Hattab’ın oğlu) Abdullah İbn-i Ömer, (Maliki mezhebinin imamı) Malik b. Enes, meşhur sahabi Ebu Said el-Hudri ve başkaları, kadınlarla ters ilişki kurmakta bir sakınca görmezlerdi ve bu hususta “Kadınlarınız sizin tarlanızdır.” ayetini delil kabul ederlerdi. Hatta, İbn-i Ömer’in: “Bu ayet, kadınlarla ters ilişki kurmanın caizliğini vurgulamak için inmiştir.” dediği de rivayet edilmiştir.
>
> Sözgelimi meşhur Sünni âlimi Suyuti “ed-Durr-ul Mensur” adlı tefsir kitabında, başka bir Sünni âlim olan Darekutni’nin “Garaib-i Malik” kitabında, Nafi’ye dayandırarak şöyle rivayet ettiğini nakleder: Bir gün Abdullah İbn-i Ömer bana dedi ki, “Ey Nafi, şu mushafı al ve beni dinle.”
>
> “Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın.” ayetine kadar okudu ve bana şöyle dedi: “Biliyor musun ey Nafi, bu ayet kimin hakkında inmiştir?” “Hayır,” dedim. Dedi ki “Karısı ile ters ilişki kuran Ensar’dan bir

adam hakkında inmiştir; adamın bu tavrını halk yadırgadı. Bunun üzerine yüce Allah: “Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın.” ayetini indirdi.” Dedim ki: “Adam karısının cinsel organına yanaştığı için mi yadırganmıştı, yoksa karısının makatından yanaştığı için mi?” “Hayır, karısının makatından yanaştığı için yadırganmıştı “dedi.”

Bu görüş, birçok kanaldan İbn-i Ömer’e dayandırılmıştır. Meşhur Sünni tarihçi İbn-i Abdulbirr der ki: “İbn-i Ömer’e dayandırılan bu rivayetler sahihtir. Onun meşhur görüşüdür.”

Yine İmam Suyuti “ed-Durr-ul Mensur” tefsirinde, İbn-i Raheveyh, Ebu Ya’la, İbn i Cerir, et-Tahavi “el-Müşkil’ül-Asar” adlı eserde, Ibni Mürdeveyh hasen bir rivayet zinciriyle Ebu Said el-Hudri’den şöyle rivayet ederler: “Adamın biri karısı ile ters ilişki kurmuştu. Halk adamın bu tavrını normal karşılamadı. Bunun üzerine: “Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. ” ayeti indi.”

Hem İslamoğlu hem de muhatabın söylediği tamamen yanlış veya kasıtlı yalandır. İkrime’den bu konuda hiç bir riveyete rastlamadım. Abdullah bin Ömer’in bu pis işe cevaz verme iddiası ise tamamen yalandır. Abdullah bin Ömer’in bu konuda cevaz verdiği nakli Nafii’ye nisbet edilir. Nafii ise bunun kendisine yapılmış bir iftira olduğunu, kendisinin İbni Ömer’den böyle bir cevazı nakletmediğini söylemiştir. Nesai Sünen-il-Kübra’da Ebi nadır’dan şöyle nakletmiştir.

عن أبي النضر أنه قال لنافع مولى عبد الله بن عمر قد أكثر عليك القول أنك تقول عن بن عمر إنه أفتى بأن يؤتى النساء في أدبارها قال نافع لقد كذبوا علي ولكني سأخبرك كيف كان الامر إن بن عمر عرض المصحف يوما وأنا عنده حتى بلغ * (نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم) * قال يا نافع هل تعلم ما أمر هذه الآية إنا كنا معشر قريش نجئ النساء فلما دخلنا المدينة ونكحنا نساء الانصار أردنا منهن مثل ماكنا نريد من نسائنا فإذا هن قد كرهن ذلك وأعظمنه

وكانت نساء الانصار إنما يؤتين على جنوبهن فأنزل الله تعالى * (نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم) *

Ebi Nadr’dan rivayet edilmiştir ki; o Abdullah bin Ömer’in mevlası (kölesi) olan Nafie şöyle demiştir; **“İbni Ömer’in kadınlara arkadan (haram yerden) yaklaşmaya fetva verdiğini çok kereler naklettiğin yayıldı.(Yani bu nakil doğru mu?)Nafii ona şöyle dedi: bu bana atılmış bir iftiradır. Ben sana işin hakikatini anlatayım. İbni Ömer bir gün Kur’anı açmış okuyordu. Tam** نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم **(Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza istediğiniz gibi gelin.[1]) ayetine gelince bana şöyle dedi; Ey Nafii bilir misin bu ayet ne emreder? Biz Kureyş’li bir topluluktuk kadınlara bir şekil yaklaşırdık. Ne zaman ki Medine’ye girdik ve Ensar’ın hanımlarıyla evlendik, kendi kadınlarımıza yaptığımızı onlara yapmak istedik.Onlar bunu çirkin görüp çok büyük bir günah addettiler. Ensar kadınlarına o dönemde yan taraflarından yaklaşılıyordu. Akabinde bu ayet indi. Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza istediğiniz gibi gelin.”**

Buradan anlaşılan kadınlar eski kocalarının yaklaşmış olduğu şeklin dışındaki yaklaşmaları haram zan etmeleri ve akabinde de her şekilde önden olmak şartıyla yaklaşmanın caiz olduğuyla ilgili ayet inmesidir.

Bunun yanı sıra İbni Ömer’in dübür denilen yerden yaklaşmayı caiz görmediğine dair bir çok hadisler vardır. Bunlardan birisi Tahavi’nin rivayet ettiği şu hadistir;

عن عبد الله بن عمرو ، قال في الذي يأتي امرأة في دبرها: « اللواطة الصغرى »

Karısına arka, yani dübüründen yaklaşan birisi için İbni Ömer'in şöyle dediği nakledilmiştir. **"Bu küçük livatadır"**[2]

İmam Tahavi bu ve benzer manadaki hadisleri naklettikten sonra şöyle demiştir;

"Sahabeyi Kiram, Tabiinden ve Peygamber Efendimiz'den bu konuda sayılamayacak kadar hadis rivayet edilmiştir. Fakat biz bu hadisler çok olduğu için kitabımız uzamasın diye getirmedik. Madem ki Peygamber Aleyhisselam'dan kadına dübürden yaklaşmanın yasaklığıyla ilgili gelen hadisler tevatür derecesinde olunca, sahabe ve tabiinden de bunlara muvafık beyanlar bize ulaşınca böyle bir işlen uzak durup ona muhalif amel etmek vacip olur. Ebu Hanife, Ebu Yusuf ve Muhammed'in görüşleride böyledir. Allah en doğruyu bilendir."

Bu hadislerden bir diğerini de Nesai es-Sünen-il-Kübra'sında rivayet etmiştir;

عن سعيد بن يسار قال قلت لابن عمر إنا نشتري الجواري فنحمض لهن قال وما التحميض قال نأتيهن في أدبارهن قال أو يعمل هذا مسلم

Said İbni Yesar'dan şöyle dediği nakledilmiştir; **"İbni Ömer'e şöyle dedim: Biz bazı cariyeleri alıp onlara tahmiz yapıyoruz? O da tahmiz nedir diye sordu. Onlara dübürlerinden yaklaşıyoruz dedim. Bunun üzerine İbni Ömer: Müslüman böyle bir şey yapar mı dedi."** [3]

Aynı sahabinin bir işe hem cevaz verip, hem de yukarıda nakledilen haberlerde olduğu gibi yasaklaması bir çelişki olacağına göre, burada önümüze iki ayrı ihtimal çıkıyor. Ya iftira edildi. Yukarıdaki Nafii hadisinde böyle bir durumun olduğunu görmüştük. Ya da cevazı rivayet eden raviler yanlış anlayıp yanlış rivayete sebep oldular. Peki bu kadar Arap diline vakıf olan insanlarda böyle bir yanlış anlama mümkün mü?

Bakın buna benzer bir durum Peygamber Efendimiz'in başına gelmiş, önce soran kişinin sorusunu arkadan öne yani ferce yaklaşmak anlamış ve **"evet caiz"** demiş, adamın ısrarlı ikinci ve üçüncü soruşundan sonra **"arkadan öne ise caiz, direk dübür (arkadan) ise caiz değil"** demiştir. Bu da art niyet olmaksızın İbni Ömer rivayetlerinin yanlış anlama olabileceğini kuvvetli şekilde doğruluyor.

عَنْ بْنِ الْجُلاَحِ : أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- عَنْ إِتْيَانِ النِّسَاءِ فِي أَدْبَارِهِنَّ أَوْ إِتْيَانِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- :« حَلاَلٌ ». فَلَمَّا وَلَّى الرَّجُلُ دَعَاهُ أَوْ أَمَرَ بِهِ فَدُعِيَ فَقَالَ : كَيْفَ قُلْتَ فِي أَيِّ الْخُرْبَتَيْنِ أَوْ فِي أَيِّ الْخُرْزَتَيْنِ أَوْ فِي أَيِّ الْخَصَفَتَيْنِ أَمِنْ دُبُرِهَا فِي قُبُلِهَا فَنَعَمْ أَمْ مِنْ دُبُرِهَا فِي دُبُرِهَا فَلاَ ، إِنَّ اللَّهَ لاَ يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ لاَ تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَدْبَارِهِنَّ.

İbn-ül-Cülah'dan şöyle rivayet edilmiştir; **"Bir adam Peygamber Aleyhisselam'a kadınlara dübürden yaklaşılması veya adamın karısına arkadan yaklaşmasını sordu. Peygamber aleyhisselam helaldir dedi. Ne zaman ki adam gitti. Onu çağırdı veya çağırılmasını emretti. Akabinde adama şöyle dedi: Nasıl dedin? (yani neyi kastettin?) Hangi delikten mi? Arkadan öne mi? Evet. (Yani o zaman caiz.) Arkadan arkaya mı? Hayır. (Yani caiz değil.) Muhakkak ki Allah haktan (doruyu söylemekten) haya etmez. Kadınlara arkalarından**

yaklaşmayın.”[4]

Gelelim bizim müfteri muhatabın getirdiği ayetin gerçek mana ve yorumuna. (**Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza istediğiniz gibi gelin.**[5])

İmam Tahavi yukarıda ondan naklettiğimiz **“Sahabeyi Kiram, Tabiinden ve Peygamber Efendimiz’den bu konuda sayılamayacak kadar hadis rivayet edilmiştir. Fakat biz, bu hadisler çok olduğu için kitabımız uzamasın diye getirmedik. Ne zamanki Peygamber Aleyhisselam’dan kadına dübürden yaklaşmanın yasaklığıyla ilgili gelen hadisler tevatür derecesinde sabit olunca sahabe ve tabiinden de bunlara muvafık beyanlar bize ulaşınca böyle bir işten uzak durup ona muhalif amel etmek vacip olur. Ebu Hanife, Ebu Yusuf ve Muhammed’in görüşleride böyledir. Allah en doğruyu bilendir.”** şu ibaresinden hemen sonra şöyle devam ediyor;

“Bundan sonra Allah Teala’nın (Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza istediğiniz gibi gelin.) ayetinin teviline başlayalım.Tarla kendisinden ürün (nesil) talep edilen yer manasındadır. Ferçden yapılan yaklaşmada ürün oluşabilir. Fercin dışındaki yerlerden ise oluşamaz. Bu da yaklaşmanın caiz olduğu yerin neslin geleceği yer olduğunu gösterir. Neslin gelmeyeceği yerin değil. Bütün Küfe Fukehası bu görüşe gitmiştir.”[6]

Biz buna şunu ekleyebiliriz. “Bütün Ehlisünnet alimleri bu görüşe gitmiştir. Tekrar bizim müfteri muhatabın sözlerine dönelim.

> Aynı eserde, el-Hatib, Malik’in ravilerinden Ebu Süleyman el-Cevzecani’nin şöyle dediğini belirtir: “Malik’ten eşlerle anüsten cinsel ilişki kurma hakkında bir soru sordum; bana dedi ki: “Şimdi böyle bir ilişkiden dolayı gusül aldım!!”
>
> Adı geçen eserin bir yerinde, Tahavi İsbağ b. Ferec’ten, o da Abdullah b. Kasım’dan şöyle rivayet eder: “Dinimle ilgili olarak kendisine uyduğum hiç bir üstadımın, bu işin, yani kadınlarla anüsten ilişki kurmanın helal oluşundan şüphe ettiğine rastlamadım. “Kadınlarınız sizin tarlanızdır:” Bundan daha açık bir hüküm olabilir mi?!”

Ben artık hayretler içindeyim. Bir kere, Malik’in ravileri arasında Ebu Süleyman el-Cevzecani diye biri yok. Buyrun size Malik’in ravileri:

1 – محمد بن الحسن

2 – ويحيى بن يحيى النيسابوري

3 – وقتيبة بن سعيد

4 – وعبد الله بن عمر بن غانم

5 – وعبد العزيز بن يحيى الهاشمي

6 – وعبد الملك بن عبد العزيز بن الماجشون

7 – وابن القاسم

8 – وعبد الله بن نافع الزبيري

– 9 – مطرف بن عبد الله اليساري

– 10 – ومصعب بن عبد الله الزبيري

– 11 – وعلي بن زياد التونسي

– 12 – وأشهب

– 13 – عبد الله بن وهب ورواية

– 14 – إسحاق بن عيسى الطباع

– 15 – عبد الله بن مسلمة القعنبي

– 16 – الشافعي

– 17 – ومحمد بن معاوية الأطرابلسي

– 18 – وأسد بن الفرات

– 19 – يحيى بن يحيى الليثي

– 20 – وأبي مصعب أحمد بن أبي بكر الزهري

– 21 – ويحيى بن عبد الله بن بكير المصري

– 22 – وسويد بن سعيد

– 23 – وسعيد بن كثير بن عفير

– 24 – ومعن بن عيسى القزاز

İkinci olarak Ebu Süleyman el-Cevzecani hicri 200 tarihlerinde vefat etmiştir. Yani Malik'le Muasır sayılabilir. Ancak bu zat Hanefi fakihlerinden olup Malikten bir rivayeti yoktur. Onun çoğu rivayetleri Ebu Hanife, Ebu Yusuf ve Muhammed'den değişik fetva rivayetleridir.

Üçüncü olarak İsbağ Bin el-Ferec den bu manada böyle bir hadis rivayet edilmemiştir. Ne Tahavi'nin Meani-lAsar'ında ne de başka bir hadis kitabında. Yani bu da iftiradır. Tahavi'nin ondan rivayet ettiği hadis şudur:

حَدَّثَنَا أَبُو قُرَّةَ مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدِ بْنِ هِشَامٍ الرُّعَيْنِيُّ قَالَ : ثنا أَصْبَغُ بْنُ الْفَرَجِ , وَأَبُو زَيْدٍ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الْغَمْرِ قَالاَ : قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ : وَحَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ قَالَ : حَدَّثَنِي رَبِيعَةُ بْنُ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ , عَنْ أَبِي الْحُبَابِ سَعِيدُ بْنُ يَسَارٍ , أَنَّهُ سَأَلَ اَبْنَ عُمَرَ عَنْهُ , يَعْنِي عَنْ وَطْءِ النِّسَاءِ فِي أَدْبَارِهِنَّ , فَقَالَ : " لاَ بَأْسَ بِهِ " . قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ : قَدْ رُوِيَ

هَذَا عَنِ ابْنِ عُمَرَ , كَمَا ذَكَرْتُمْ

Ravileri atlayarak manasını veriyorum:

“Said İbni Yesar İbnü Ömer’e o işten yani kadınlara arkadaş yaklaşmaktan sordu. O da bunda bir beis yoktur dedi. Ebu Cafer bu hadisin veya görüşün ibnü Ömer’den çok defalar rivayet edildiğini söyledi.”[7]

Yukarıda bu ve benzer yerlerde maksadın arkadan öne yaklaşmak manasında olduğunu söylemiştik. Aksi takdirde cevaz verdiği şeyi yasakladığı, yasakladığı şeye cevaz verdiği gibi bir durum çıkar ki neredeyse fıkhın yarısının kendinden rivayet edildiği büyük bir sahabenin tutarsız olduğu manası çıkar. Böyle düşünmekten Allah’a sığınırız. Tekrar Muhatabın sözlerine dönelim.

> Görüldüğü gibi sayın İslamoğlu’nun bu fetvayı sadece İkrime’ye isnad edişi ve sanki Ehl-i Sünnet okulunun hepsinin itiraz edişini söylemesi, bilgi eksikliğinden kaynaklanmış olsa gerek.

İslamoğlu bir doğru iş yaptı onu da bu adam elinden aldı. Evet İslamoğlu haklı Ehlisünnet tamamıyla bu sapıklığa karşıdır. Yukarıda anlattık.

> Diğer taraftan “Ehl-i Beyt okulu genellikle bu yorumu benimsemiştir” sözü de yine yanlış, ya da en azından eksik bir bilgidir.
>
> Evvela Ehl-i Beyt Okulu âlim ve müctehidleri arasında bu konu hakkında ihtilaf edilmiştir. Bazıları “kesin haram” fetvası verirken, diğer bir kısmı şiddetli (harama yakın) mekruh demişlerdir. Oysa yukarıda Ehl-i Sünnet’ten görüşlerini aktardığımız bazı sahabe ve müctehid İmamların bu konuda tamamen mubah olduğu fetvası verdiklerini gördük.
>
> Ayrıca Ehl-i Beyt Okulu müctehidlerinden, keraheti şedideyle cevaz fetvası verenler, “Kadınlarınız sizin tarlanızdır…” ayetiyle değil de başka bir Kur’anî delile istinad etmişlerdir.

Olabilir buna itirazımız yok. Azımı bu fikirdedir, çoğumu tam bilmiyorum. Ama bu görüş onlardan doğmuştur.

> Şöyle ki Ehl-i Beyt İmamlarından nakledilen bazı rivayetlerde, bu tür ilişkinin zarureten cevazına delil olarak Hz. Lut’un (a.s) kendi kavmine, kapısına yığılıp oğlan zannettikleri melekleri malum maksat için istediklerinde, “İşte bunlar, benim kızlarım; eğer yapmak istiyorsanız.” (Hicr, 71) sözleri gösterilmiştir. Çünkü Hz. Lut (a.s.) onların kadınların cinsel organlarına ilgi duymadıklarını bile bile kızlarını onlara takdim etmiştir. Buradan da Hz. Lut’un, zarureten kızlarıyla evlenip isterlerse onlara arkadan yaklaşmalarını önerdiği anlaşılmaktadır. Yoksa onlar kadın cinsine sahiptiler, hem de onlara rağbet etmiyorlardı.

Bu adam bu sözleriyle dinden çıkmıştır. Bir Peygambere böyle bir sapıklığa zarurete binaen cevaz verdi demenin tevil edilecek tarafı yoktur. İnsan tabiatına, akla, şeriata, hatta tıbba aykırı bir pis işi normal bir Müslüman bile cevaz veremezken nasıl bir Peygamberden böyle bir işe cevaz vermesi beklenebilir. Büyük müfessirlerin tefsirlerine baktığınızda ayeti hiçbir müfessir böyle tefsir etmemiştir. Rabbim buna iman, bize de sebat nasip eyle. Amin.

> Kur’an-ı Kerim’de bu hükmü nesh eder niteliğiyle başka bir ayet de yoktur. Hz. Lut’un bu davranışı bunun bir zaruretten kaynaklandığını gösteriyor. İmam Humeyni’nin de bu olaya kadın hayız halindeyken (erkeğin günaha düşme korkusunu dikkate alarak) şiddetli kerahetle cevaz vermesi, bunu bir zaruret hükmü olarak gördüğünü gösteriyor.

Olmayan bir hüküm nesh olmaz ki. Tabi nesh eden başka ayet bulamazsın. Ben adama bir sürü bu işin haramlığıyla ilgili Peygamber Aleyhisselam’dan nakledilmiş hadis getiriyorum,adam bana Humeyni, şöyle şöyle bu işe fetva verdi diyor. Sizce kime tabi olalım?

> Sonra, farz edelim ki bu yanlış bir fetvadır; ancak neden bunu bahane edip de Ehlibeyt Mektebine saldıranlar, bunu görür de kendi kaynaklarında bu fetvayı hiç de aratmayacak birçok fetva ve görüşleri görmezler acaba? İşte bunlardan akıl sahiplerine bazı örnekler:

Biraz sonra müfterinin nakledeceği fetvaların hiç birisi velev ki yanlış olsa bile hakkında tevatür derecesinde hadis varit olmuş olmasına rağmen verilmiş fetvalar değildir. En kötüsü, hakkında kesin nas olmayan bazı meselelere verilmiş yanlış içtihattan ileri geçmez. Hem sonra hadislerle ve alimlerin icmasıyla sabittir ki, ictihatta hata yapan mesul değil, belki sevap alır.

> 1. “Bir kimse, bir kadını belli bir ücret karşılığı zinâ etmek için kiralarsa; ona zina haddi (cezası) tatbik edilmez!”
>
> Ebû Hanîfe, el-Cessâs, es-Serahsî ve Qâdîhân başta olmak üzere; İbn Hümâm ile Alâüddîn el-Haskefî dışında kalan Hanefî mezhebinin bütün fukahâsı bu kanaatte.
>
> Mâlikîler, Ebû Hanîfe’nin iki öğrencisi Ebû Yusuf ile Muham-med, Şâfiîler, Hanbelîler ve hatta “mut’a” nikâhına cevâz veren İmâmiyye mektebi bu görüşe karşı çıkar; “hadd gerekir” der.1
>
> (1- Yukarıdaki kaynakların yanı sıra bk. Mâlikîler = İbn Rüşd, II, 363; el-Huraşî, VIII, 76; ed-Derdîr-ed-Düsûqî, Şerhu Muhtasar’il-Ha-lîl: IV, 314. Şâfiîler = eş-Şîrâzî, el-Mühezzeb: 216. htm, et-Tenbîh: 242; eş-Şirbînî, el-Muğnî: IV, 146; el-Heytemî, Feth’ul-Cevâd: II, 303. Hanbelîler = İbn Qudâme, X, 187, el-Muqni’: 298; el-Hıcâvî, IV, 255. İmâmiyye = Muhaqqiq el-Hıllî, IV, 137; İmam Humeynî, II, 456
>
> Ayr. bk. İbn Hübeyra, el-Îzâh vet-Tebyîn: 286 a ; ed-Dimaşqî, II, 157; eş-Şa’rânî, II, 146)

Had cezaları diğer cezalardan farklı olarak, zayıf bir şüphe olması durumunda bile uygulanmaz. Bu Peygamber Efendimiz’in hadisiyle sabittir.

ادرؤا الحدود بالشبهات

“Şüphelerle hadleri kaldırın.”[8]

Burada para karşılığında fuhuş yapılması durumunda sanki bir kira akdi varmış zannıyla şüphe olduğu düşünülmüş ve had fetvası verilmemiştir. Ayrıca ileride geleceği üzere bunun mut’a nikahı denilen batıl nikah türüne benzerliği vardır. Mut’a nikahı İslam’ın ilk dönemlerinde caiz kılınmış daha sonra nesh edilmiştir. Bir dönem caiz olması ayrı bir şüphe sebebidir. Hem sonra bak kendin söylüyorsun Malikiler, Ebu Yusuf ve Muhammed had cezası uygulanır diyor diye. Bende sana ne diyorum: Bu mesele içtihadi bir mesele, hakkında tevatür derecesinde hadisler yok ki. Hangi içtihada niye kızasın.

2. “Bir kimse, bir kadınla ‘belli bir süreyle’ tezevvüc eder, evlenirse; bu nikâh sahihtir! Ancak akit esnasında belirtilen ‘süre’ hükümsüz olup, nikâhları hukuken ebedî olarak kıyılmış gibi işlem görür.”

Ebû Hanîfe’nin öğrencilerinden Züfer ile Hanefî fukahâsının en önde gelenlerinden İbn Hümâm bu görüşte.

(2- el-Cessâs, III, 103; es-Serahsî, V, 153; Qâdîhân, I, 326; el-Kâşânî, II, 273; İbn Hümâm, III, 249; Vehbe Zuhaylî, IX, 53)

Onlar buna “muvakkat nikâh” adını veriyorlar.

Züfer ile İbn Hümâm, bunun için akit esnasında “tezevvüc = evlenme” ve “nikâh” gibi kelimelerin kullanılmasını şart koşuyorlar. Bunların yerine “mut’a” kelimesi kullanılırsa, akdi geçersiz sayıyorlar. Yani: “… bir aylığına evleniyorum” demekle, “… bir aylığına müt’a yapıyorum” demek arasında “fark” görüyorlar! Oysa ha muvakkat nikâh, ha müt’a nikâhı; arada kelime oyunundan başka bir şey yok!3

(3- Bu nikâhın nitelik olarak “mut’a”dan bir farkı bulunmadığı için; Ebû Hanîfe ve iki meşhur öğrencisi başta olmak üzere bütün Hanefîler, Mâlikîler, Şâfiîler ve Hanbelîler, bu nikâhın hukûken sakat olduğunu; dolayısıyla feshedilmesi gerektiğini söylüyor.)

bk. Hanefîler = el-Cessâs, III, 103; es-Serahsî, V, 153; Qâdîhân, I, 326; el-Kâşânî, II, 273; Mâlikîler = Sahnûn, el-Müdevvene: 20/15. htm; İbn Abdilberr, 238; ed-Düsûqî, II, 238 Şâfiîler = eş-Şâfiî, 1123. htm; eş-Şîrâzî,161, el-Mühezzeb: 153. htm; el-Heytemî, II, 74 Hanbe-lîler = İbn Qudâme, VII, 571; el-Hıcâvî, III, 192)

Önce iki nikah arasındaki farkı görelim.

Mut’a Nikahı: Erkeğin bir kadına mesela iki lira karşılığı senden bir süre, bir gün veya burada kaldığım süre faydalanayım demesi ve kadının bunu kabul etmesidir.

Bu nikah birazdan gelecek olan muvakkat nikahtan iki nokta ile ayrılır.

1- Bu nikahta süre tayini şart değildir.
2- Bu nikahta şahit bulunması şart değildir.

Bu nikah bütün alimler arasında ittifakla batıldır. İmam Malik’in bu nikaha cevaz verdiği iddiası için İbn’ül-Humam **“bu nisbet hatadır”**demiştir.

Mut’a nikahının nesh olduğu hakkında Hazreti Ali şöyle buyurmuştur.

أَنَّ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- نَهَى عَنْ نِكَاحِ الْمُتْعَةِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الأَهْلِيَّةِ.

“Peygamber aleyhisselam Hayber günü mut’a nikahı ve eşek etini yasaklamıştır.”[9]

Muvakkat Nikah: Bir adam bir kadına belli bir mehir karşılığı en az iki şahit huzurunda bir ay gibi belli bir süreliğine tezevvüc, nikah gibi lafızlar kullanılarak evlenmesidir.

İmam Züfer, ileri sürülen bir ay şartını geçersiz, nikahı geçerli saymıştır ve fasit şartların nikaha zarar vermeyeceğini söylemiştir. Böylece bu nikah ona göre caiz olur. Hanefilerin Züfer’e şöyle bir cevabı var. Mut’anın batıl olduğunu sende bizde kabul ediyoruz. Butlan sebeplerinden biri nesh olması, diğeri ise nikahın ana maksatları olan ebedi beraber aile kurarak yaşama, nesil elde etme vs. gibi maksatların bulunmaması. İşte bu maksatlar mut’ada hasıl olmadığı gibi muvakkat nikahta da hasıl olmuyor. Sonuçta mana

olarak mut’a manasına geliyor. İtibar manaya olduğuna göre mut’a gibi muvakkat nikahta batıl oluyor.

Gördüğünüz gibi yine içtihat farkları. Bu da gayet doğal. Garip olan yüzlerce hadise rağmen hala içtihatla dübürden yanaşmaya fetva vermek.

> 3. “Bir kimse, bir kadınla onu bir ay sonra boşamak şartıyla evlense; bu nikâh akdi sahih ve geçerlidir. Ancak ileri sürülen şart hükümsüz olup, nikâhları hukuken ebedî olarak kıyılmış sayılır.”
>
> Ebû Hanîfe ve öğrencileri dâhil, bütün Hanefîlerin ittifakla kabul ettikleri bir görüş. En kuvvetli görüşe göre İmam Şâfiî de bu kanaatte.4
>
> (4- el-Cessâs, III, 103, 105; es-Serahsî, V, 153; Qâdîhân, I, 326; el-Kâşânî, II, 273~274; İbn Hümâm, III, 249; İbn Nüceym, el-Bahr: III, 115; Şeyh Nizâm, I, 283; İbn Âbidîn, III, 51; İbn Qudâme, VII, 573)
>
> Bunun bir önceki ictihaddan farkı nedir acaba? Akit esnasında ileri sürülen şartın “hükümsüz” sayılması neyi değiştirebilir? O kimse evlendikten bir ay sonra eşini boşasa; bunu kim engelleyebilir? Boşadıktan sonra; işte size “bir aylık nikâh”!5
>
> (5- Bunun da “müt’a” nikâhından pek bir farkının olmadığını göze alan Hanbelîler buna karşı çıkıyorlar. bk. İbn Qudâme, VII, 573, el-Muqni’: 213; el-Hıcâvî, III, 192)

Buradaki inceliği kavrayamadı. İbarenin Arapçası şu:

تَزَوَّجْتُكِ عَلَى أَنْ أُطَلِّقَكِ إِلَى عَشْرَةِ أَيَّامٍ

Buradaki عَلَى أَنْ şart edatı görevi görüyor. Ve dikkat edin **“on güne kadar boşamayı”** evlendim sözünden sonra şart olarak getiriyor. تَزَوَّجْتُكِ den ebedi nikah manası çıktıktan sonra on güne kadar boşama şart koşuluyor. Batıl şartlar sahih nikaha zarar veremeyeceği için de nikaha zarar veremiyor. Fakat muvakkat nikahtaki adamın ibaresi ise şöyledir: تزوجيني مدة شهر بمهر قدره كذا

dikkat edelim “müddete şehr” zarfı evlik akdini inşa eden تزوجيني lafzının kaydı yani onun şartıdır. Bu da akdin belli bir zamanla şartlanması anlamına geleceği için Züfer dışındaki İmamlar bu akdi batıl saymışlardır.

> 4. “Bir kimse, geçici bir süreyle evlendiğini içinde gizleyerek (örneğin bir ay sonra boşamak kastıyla) bir kadınla nikâhlansa; bu nikâh câiz ve sahihtir.”
>
> Hanefîler, Mâlikîler ve Hanbelî fukahâsından İbn Qudâme bu görüşte. Hatta Mâlikîler, kadın tarafı erkeğin bu niyetini anlasa bile o nikâhı geçerli sayıyor.6
>
> (6- Hanefîler = İbn Hümâm, III, 249; İbn Nüceym, III, 115; Ş. Nizâm, I, 283; İbn Âbidîn, III, 51~52 Mâlikîler = en-Nevevî, IX, 182; el-Adevî, III, 196; ed-Derdîr, II, 239 İbn Qudâme = İbn Qudâme, VII, 573; el-Hıcâvî, III, 192; el-Merdâvî, el-İnsâf: VIII, 163 Bilhassa “hulle” konusunu işlerken yaptıkları açıklamalara bakılırsa Şâfiîler de bu kanaatte. (bk. eş-Şâfiî, 1123. htm; eş-Şîrâzî, 161, el-Mühezzeb: 159. htm; er-Râzî, VI, 113; eş-Şirbînî, III, 183; el-Ensâ-rî, Feth’ul-Vehhâb: II, 44; el-Heytemî, II, 91)
>
> Bu nikâhın “mut’a” nikâhından ne farkı var? Diliyle açıktan söylediğinde “yasak” sayılıyor da, içinden aynı şeye niyetlendiğinde neden “câizdir” deniyor!? İnsanlar bu durumda hileye başvurarak “illegal” yoldan mut’a yapmış

olmaz mı!?7

(7- Bu yüzden Hanbelîler bu nikâha karşı çıkar. bk. el-Hıcâvî, III, 192; el-Merdâvî, VIII, 163)

Aslında bunun cevabı kolay ve belli. Kişinin içindeki niyetine kesin muttali olunamayacağına göre tabi ki nikah sahih sayılacaktır. Başka ne yapılmasını bekliyordun.

5. “Bir kimse, sadece gündüz vakti bir araya gelmek şartıyla bir kadınla evlense; bu nikâh sahihtir.”

Hanefîler, Şâfiîler ve Hanbelîler bu görüşte. Onlar bu nikâha “nehâriyye = gündüzlük” adını veriyorlar. Ancak Şâfiîlerle Hanbelîler, şartın hükümsüz olduğunu; evlendikten sonra o şarta bağlanmanın gerekli olmadığını söylüyorlar.8

(8- Hanefîler = İbn Hümâm, III, 249; İbn Nüceym, III, 115; Ş. Nizâm, I, 283; İbn Âbidîn, III, 52 Şâfiîler = eş-Şîrâzî, 161 Hanbelîler = İbn Qudâme, VII, 450~451; el-Hıcâvî, III, 193)

Oysa bu da bir bakıma “mut’a” nikâhına benziyor. Çünkü dâimî nikâhtaki “süresizlik”, bir şekilde -teorik olarak da olsa- çiğnenmiş oluyor.9

(9- O yüzden Mâlikîler bu nikâha karşı çıkarlar. bk. İbn Abdilberr, 238; el-Cezîrî, el-Fıqh alel-Mezâhib: IV, 88)

Yine inciler döktürüyor şu söze bakın: **” Oysa bu da bir bakıma “mut’a” nikâhına benziyor. Çünkü dâimî nikâhtaki “süresizlik”, bir şekilde -teorik olarak da olsa- çiğnenmiş oluyor.”** Allah aşkına süresizlik nasıl çiğneniyor. Bir ay mı evli kalacağız diyor. Bunu nereden çıkarıyorsun. Ya hem hiç düşünmüyor musun bu kadar müçtehit bu iki durumu birbirinden ayırmış da sen kim oluyorsun ayırmıyorsun? Malikilerin karşı çıkmaları işin içine şart karışmasından, iki durumun birbirine benzer olmasından değil.

6. “Bir kimse, üç talak ile boşanmış bir kadınla, onu önceki kocasına helâl kılmak şartıyla evlense; bu nikâh mekruh olmakla birlikte, hukuken sahih ve geçerlidir. Bu evlilik ile kadın önceki kocasına helâl olur!”

Ebû Hanîfe ile öğrencisi Züfer’in ve bütün Hanefî fukahâsının ittifakla kabul ettiği bir görüş.10

(10- es-Serahsî, VI, 9~10; el-Qudûrî, el-Muhtasar: III, 58; el-Mer-ğînânî, IV, 181~182; el-Kâşânî, III, 187~188; el-Mavsılî, III, 151; el-Bezzâzî, el-Fetâvâ: I, 263; el-Aynî, XVII, 15~16; Molla Husrev, I, 386; el-Halebî, I, 439~440; Ş. Nizâm, I, 474~475; İbn Âbidîn, III, 414~415; Bilmen, II, 109 vd.; Davudoğlu, VII, 318, Selâmet Yolları: III, 273~275)

Bilindiği gibi; bir kadın kocası tarafından üç talakla tümden boşandığında, ona tekrar helâl olabilmesi için; bir başkasıyla “dâimî” nikâhla evlenmesi ve onunla mutlaka cinsel ilişkide bulunmuş olması gerekir. Konuyla ilgili ayet ve hadisler bu konuda yeterince açık. İşte bu ikinci evlilik de ilerde sona erer; kadın önceki kocasıyla tekrar evlenip bir araya gelmeyi düşünürse, bunun bir sakıncası yoktur. Bu işin İslâmî açıdan yasal yolu budur ve buna İslâm Hukukunda “tahlîl” adı verilir.

Bunun bir de yasal olmayan yolu var: Eşini üç ayrı talak ile tamamen boşayan bir kimse, o eşiyle tekrar evlenebilmek için ikinci bir kocayla anlaşır! İkinci koca o kadınla evlenip onunla cinsel ilişkide bulunduktan kısa bir süre sonra

onu boşar! Böylece o kadın birinci kocasına helâl olur! Adeta kiralık olan bu ikinci kocaya “hulleci”, yaptığı bu işe de “hullecilik” adı verilir.

Allah’ın Rasûlü’nün (s.a.a) hulleciliği kesin olarak yasakladığı; hulleciyi “iğreti / kiralık teke”ye benzettiği11

(11- İbn Mâce: nikâh, 33; Hâkim, II, 199 ayr. bk. el-Aynî, XVII, 15)

ve “hulleci = ikinci koca” ile “kendi namına hulle yapılan = birinci koca” üzerine lanetler yağdırdığı12

(12- Ahmed: I, 82, 87, 88, 93, 107, 121, 133, 150, 158, 448, 450, 451, 462, II, 322; Dârimî: nikâh, 53; Ebû Dâvûd: nikâh, 16; Tirmizî: nikâh, 28; Nesâî: talâq, 13,zînet, 25; İbn Mâce: nikâh, 33 ayr. bk. ez-Zeyle’î, III, 238~240; el-Aynî, XVII, 15; İbn Hümâm, IV, 181~182)

herkes tarafından biliniyor. Buna rağmen Hanefîlerin, böyle bir nikâhı onaylaması ve hukuken geçerli sayması; gerçekten ilginç değil mi?

Daha ilginç olanı ise el-Bezzâzî gibi bazı Hanefî âlimlerinin “Hulleci koca anlaşmayı bozarak,eşini boşamaktan kaçınırsa; hâkim kararıyla zorla boşattırılır!!!” demesi…13

(13- el-Bezzâzî, el-Fetâvâ: I, 263 ayr. bk. el-Haskefî, ed-Dürr’ul-Münteqâ: I, 439 Zaten bu görüşe İbn Hümâm ve daha pek çok Hanefî fukahâsı şiddetle karşı çıkmışlardır. bk. İbn Hümâm, IV, 183; İbn Âbidîn, III, 415)

Mâlikîler, Şâfiîler, Hanbelîler, Zâhirîler ve hatta “mut’a” nikâhına “evet” diyen İmâmiyye mektebi böyle bir nikâha “haramdır” derler ve hukûken geçersiz olduğu için derhal feshedilmesi gerektiğini; böyle bir nikâhla o kadının önceki kocasına asla helâl olamayacağını ifade ederler. Ancak Şâfiîler, hulleci kişi o kadınla bu amaçla evlenir ve bu niyetini gizlerse; dolayısıyla bu durum akit esnasında açıkça şart koşulmazsa; nikâh akdinin mekruh ancak sahih ve geçerli olduğunu söylüyorlar!14

(14- bk. İbn Hübeyra, 241 ab ; ed-Dimaşqî, II, 81~82; eş-Şa’rânî, II, 109; el-Cezîrî, IV, 77~84; Vehbe Zuhaylî, IX, 93, 116~117, 375 vd.; Mâlikîler = İbn Abdilberr, 238; el-Bâcî, III, 299; el-Huraşî, III, 216; ed-Derdîr, II, 258. Şâfiîler = eş-Şîrâzî,161, el-Mühezzeb: 153. htm; er-Râzî,VI,113; el-Qastalânî, VIII, 36; eş-Şirbînî, III, 183; el-Ensârî, II, 44; el-Heytemî, II, 91 Hanbelîler = İbn Qudâme, VII, 574~577; el-Muqni’: 213; el-Hıcâvî, III, 191 Zâhirîler = İbn Hazm’ın el-Muhal-lâ’sından naklen; Bilmen, II, 111 İmâmiyye = Muhaqqiq el-Hıllî, III, 17; İ. Humeynî, II, 333, Tavzîh’ul-Mesâil: 361)

Yine iftira attı. Yeni bir kocayla anlaşmalı bir nikahla evlenip eski kocasının tekrar helal olmasını sağlamaya çalışması bütün mezheplerde fukahanın ittifakıyla caiz değildir. İhtilaflı olan ise böyle bir işe girişmek haram olmasına rağmen, yapılsa eski koca tekrar helal olur mu? Muhatabımızın söylediği gibi Hanefilerin tamamı eski koca artık helal olur demiyor. Bilakis Ebu Hanife ile Züfer eski kocanın artık helal olacağını, Ebu Yusuf, bu nikah muvakkat nikah manasında olduğu için geçersiz ve eski kocayı helal kılmaya sebep olmaz, Muhammed ise nikah sahih ancak eski kocanın helal olmasına sebep olmaz diyor. Çünkü Şeriatın tehir ettiği şeyi zamanından evvel elde etmeye çalıştı. Bu yüzden mahrumiyetle cezalandırılır ve eski koca helal olmaz diyor. Mezhebin görüşü, İmam Ebu Yusuf’la , İmam Muhammed birleşince ikisinin kavli üzere olmasıdır. Yani yapılan bu akit eski kocayı helal kılmaya sebep olmaz.

Üstelik bizim İmâmiyye mektebimiz, İslâmî açıdan yasal olan tahlîl nikâhının “dâimî” nikâh olması gerektiğini, “müt’a” nikâhıyla o kadının önceki kocasına helâl olamayacağını ifade ediyor.

Evet, burada vatandaşın Şia olduğu anlaşıldı. Ve bu kadar iftira niye geldiği zahir oldu. Vay İslamoğlu seni kimler savunuyor be!

> Bu arada, akit esnasında şart koşulmaksızın, “hulle” niyetiyle yapılan nikâhın geçerli olacağını; üstelik “hulleci” kocanın bu işi yaptığından dolayı sevap bile kazanacağını söyleyecek kadar ileri gidenler de var! Sâlim b. Abdillâh, Urve b. Zübeyr, Âmir eş-Şa’bî, Qâsım b. Muhammed, Yahyâ b. Saîd, Ebû Sevr, Ebuz-Zinâd ile Rabîa’nın yanı sıra, Hanefîlerden İbn Hümâm, Alâüddîn Timurtâşî, el-Haskefî, Sinânüddîn el-Âmâsî vb. bu görüşteler!15
>
> (15- bknz. İbn Abdilberr, 238~239; el-Aynî, XVII, 15; eş-Şevkânî, VII, 232; Davudoğlu, VII, 318; İbn Hümâm, IV, 181; et-Timurtâşî, Tenvîr’ul-Ebsâr: III, 415; el-Haskefî, I, 440; el-Âmâsî, Tebyîn’ül-Me-hârim: 35)

Doğru hoş bir fetva değil.Ancak genede sizin dübürcülüğün yanında hiç bir şey.

> İşte İmam Humeyni’nin bir fetvasına asılan kimselerin, söz ve fetvalarına itibar ettikleri büyük âlimlerin verdiği fetvalar! Kararı sizin kendi vicdanınıza bırakıyoruz.

Vicdan, hangi vicdan Peygamber Efendimiz’in yüzlerce hadiste yasakladığı pis bir işi yapıp veya hoş görüp Humeyni’nin sözü ile amel etmek mi vicdan? Vay vicdansız vay!!

> Son bir husus, Sayın İslamoğlu’nun İmam Ebu Hanife’nin “Nebiz”e helal dediği fetvası hakkında sadra şifa olacak bir açıklama yapmamasıdır. Keşke nebizden ne anladığını açıklasaydı da istifade etseydik.

Yani hakikaten komik. Ebu Hanifenin her dediğini ret ediyorsun, ama nebiz kelimesinin ne manaya geldiğini bilmiyorsun. Birde pişkinlik yapıp sanki herkese göre farklı bir manası varmış gibi **“Ebu Hanife ne kast etti”** diyorsun.

> Hayrettin Karaman ve Bekir Topaloğlu Hocaların hazırlamış oldukları, “Yeni Kamus” isimli Arapça lügat kitabında “Nebiz” kelimesi aynen şöyle açıklanmıştır: “Üzüm, hurma v.b. suyunun köpük atmasıyla meydana gelen bir nevi içki.” Biz İmam Ebu Hanife’nin “Nebiz”den farklı bir mana anlayıp anlamadığını bilmiyoruz. Belki de öyledir. Dolayısıyla bu iddiada bulunan Sayın İslamoğlu bu iddiasını belge göstererek ispatlamış olsaydı, istifade etmiş olur ve teşekkür ederdik.

Bak doğru demişler manası bu. Teyit etmek için Lisan’ul-Arab veya Tac’ul-Arus’a bak.

> Ve son olarak İslamoğlu kardeşimizin “Allah bizi insaf, adalet ve itidalden ayırmasın” duasına biz de can u gönülden âmin diyoruz.

Biz İslamoğlu’nun adelet ve insafının nasıl olduğunu iyi biliriz. Aman Rabbımız bize öyle adalet ve insaf nasip etmesin. Son olarak kadınlara arkadan yaklaşmanın haramlığıyla ilgili hadis, sahabi ve tabiiden bazılarının sözlerini getirip yazımıza son verelim.

عن مجاهد قال : من أتى امرأته في دبرها فهو من المرأة مثله من

الرجل ثم تلا { ويسألونك عن المحيض قل هو أذى فاعتزلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن فإذا تطهرن فأتوهن من حيث أمركم الله } أن تعتزلوهن في المحيض الفرج ثم تلا { نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم } قائمة وقاعدة ومقبلة ومدبرة في الفرج

Mücahid'den şöyle dediği nakledildi: **"Kim hanımına arkadan yanaşırsa erkeğe arkadan yanaşmış gibidir."** Sonra şu ayeti okudu: **"Sana kadınların ay halini sorarlar. De ki: O, bir rahatsızlıktır. Bu sebeple ay halinde olan kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın."[10]**

"Hayızda ferçlerinden uzak durun." Sonra şu ayeti okudu: **"Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl dilerseniz öyle varın."**[11] yani ayakta,oturarak, önden veya arkadan ferce.[12]

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه و سلم : من أتى حائضا أو امرأة في دبرها أو كاهنا فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل الله على محمد

Ebu Hüreyre Peygamber aleyhisselam'dan şöyle nakletmiştir: **"Kim hayızlıya, karısına dübüründen yaklaşırsa veya kahine (büyücü) gidip onu tasdik ederse (yani inanırsa) muhakkak ki Allah'ın Muhammed'e indirdiğini inkar etmiştir."**[13]

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه و سلم قال : من أتى امرأته في دبرها لم ينظر الله تعالى إليه يوم القيامة

Ebu Hüreyre Peygamber aleyhisselamdan şöyle nakletmiştir: **"Kim karısına dübüründen yaklaşırsa Allah Teala ona kıyamet günü bakmaz."**[14]

عن أبي هريرة قال قال النبي صلى الله عليه وسلم (ملعون من أتى امرأته في دبرها)

Ebu Hüreyre Peygamber aleyhisselamdan şöyle nakletmiştir: **"Karısına dübüründen yaklaşan melundur."**[15]

قَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ : وَهَلْ يَفْعَلُ ذَلِكَ إِلاَّ كَافِرٌ.

Ebu Derda şöyle demiştir: **"Bu işi ancak kafirler yapar."**[16]

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ : مَحَاشُّ النِّسَاءِ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ.

İbni Mesud'dan şöyle nakledilmiştir: **"Kadınların verimsiz yerleri size haram kılınmıştır."**[17]

مَنْ أَتَاهُ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ فَقَدْ كَفَرَ.

Ebu Hüreyre'den şöyle nakledilmiştir: **"Kim bu işi erkeğe veya kadına yaparsa kafir olur."**[18]

قَالَ أَبو الْمُعْتَمِرِ : نَادَى عَلِيٌّ عَلَى الِمِنْبَرِ , فَقَالَ : سَلُونِي سَلُونِي ، فَقَالَ رَجُلٌ : أَتُؤْتَى النِّسَاءُ فِي أَدْبَارِهِنَّ ؟ فَقَالَ : سَفَلْتَ سَفَّلَ

اللِّهُ بِكَ ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ : {أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ} الآيَةَ.

Ebul'Mutemir şöyle dedi: **"Ali minbere çıkıp şöyle nida etti: Bana sorun. Bana sorun. Bir adam şöyle sordu: Kadınlara dübürlerinden yaklaşılır mı? Ali şöyle dedi: Sefil oldun Allah'da seni sefil kıldı. Bilmezmisin Allah Teala şöyle buyuruyor: "Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi mi yapıyorsunuz?""**[19]

---

[1] Bakara 223

[2] Şerhu Meani-l-Asar 4090 Tahavi

[3] Es-sünen-ül-kübra 8978, 8979 Nesai

[4] Es-sünen-ül-Kübra14493 Beyhaki, Es-sünen-is-suğra 2487 Behaki, Müsnedi Ahmed 1322

[5] Bakara 223

[6] Meani-l-Asar 5367. hadisin şerhi.

[7] Mean-il-Asar 4394

[8] Darakutni Kitab-ul-hudud, Musannef Abdurrezzak .

[9] Müslim 3492-3499,Nesai 4334,

[10] Bakara 222

[11] Bakara 223

[12] Daremi 1135

[13] Daremi 1136

[14] Münedi, Ebi Avaneh 1140

[15] Münedi, Ebi Avaneh 4292

[16] Musannef Ebi Şeybe 17073

[17] Musannef Ebi Şeybe 17075

[18] Musannef Ebi Şeybe 17076

[19] Musannef Ebi Şeybe 17080